

طهران

جناب عزیزالله خان علیه بهاء الله الأبھی

هوالله

ای عزیز عبدالبهاء نامہ مفصل شما رسید و تفصیل معلوم گردید ملاحظه شد که مسئلہ انتخاب نیز یک اسباب اختلاف خواهد شد و در میان بیگانگان شهرت خواهد یافت اولاً اینکه انتخاب با وجود اختلاف چنانکہ باید و شاید صورت نخواهد گرفت و ثانیاً سبب خجالت یاران الہی در نزد دول و ملل سائرہ و احزاب ایران خواهد شد لہذا سریعاً تلغراف گشته کہ رضایت الہی خواہید نہ عضویت پارلمنت دخول احباب در پارلمنت محبوب بود زیرا از عدم مداخلہ در امور سیاسی مقصود این نیست کہ یاران الہی از خدمات دول و ملت اجتناب و احتراز نمایند خدمت دول و ملت فرض است مقصد اینست کہ احزاب سیاسی تشکیل نمایند و بر دول حاضرہ اعتراض نکنند و مثل طوائف دیگر ہیجان نمایند و عصیان و طغیان نکنند نہ اینکه از عضویت پارلمنت و از خدمت دول و ملت بدل و جان اجتناب کنند اما انتخاب یاران خوبست اگر در حالت سکون و وقار باشد ہم مس حاصل نگردد ملاحظہ نمائید کہ پارسیان چگونہ انتخاب میکنند نہ صریخی نہ ضجیحی نہ صوتی نہ فریادی بکمال سکون و قرار اگر این قسم شود مقبول والا سبب هجوم طوائف دیگر و افترا و بہتان و بغض و عداوت بیخردان گردد چنانکہ بجریدہ چہرہ نما مقالاتی صرف افترا نوشتند کہ من بکرات و مرات مبالغ خطیرہ فرستادم تا رشوت باین و آن بدهند و بہائیان عضویت پارلمنت حاصل نمایند لکن بسیار مفتريات عجیبی است و این هیچ شبہہ نیست کہ یحیائیا نگاشته اند باری در نہایت سکون و وقار و خضوع و خشوع در محفل روحانی و احترام ابادی امر الله هر مسئلہئی مدققانہ مذاکرہ کنید و مجرا دارید و علیک البہاء الأبھی

عبدالبہاء عباس

این سند از کتابخانہ مراجع یہائی دانلود شدہ است. شما مجاز هستید از متن آن با توجہ بہ مقررات مندرج در سایت www.bahai.org/fa/lcgal استفادہ نمایند.

آخرین ویراستاری: ۷ سپتامبر ۲۰۲۴، ساعت ۴:۰۰ بعد از ظہر